

ΠΕΤΑΚΤΟ 38 (39)

Δέν κρύώνει διόλου
Τὸ κορίτσι τοῦ διαβόλου
Γιατὶ ἀμέσως θάνει
Τὸ δούλο νὰ τῆς κάνη
Μασάζ νὰ τῆ... ζεστάνη.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΜΑΣ ύψώθη και πάλιν κατά τους τελευταίους αριθμούς. Τοῦτο ὀφείλεται κατά τὴν γνώμην πολλῶν, εἰς τὰς ὥραια εἰκόνας τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν, στήν τερπνὴν καὶ χιουμοριστικὴν ὕλην καὶ στὸ γέλοιο τὸ ὁποῖον χύνει κάθε σκανδαλιάρικο καὶ νόστιμο ποιημάκι μας.

Ὅλοι ὁμιλοῦν γιὰ τὸ ὥρατον φύλλον μας, ὅτι εἶνε φύλλον, τὸ ὁποῖον ικανοποιεῖ ὅλα τὰ γούστα: τὰ γούστα ἀμφοτέρων τῶν φύλων. δηλαδὴ καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Συνεπῶς, ἀφοῦ ικανοποιεῖ ὅλων τὰ γούστα πρέπει νὰ ἐχη καὶ τὴν... μεγαλειτέραν... κυκλοφορίαν.

Τὸ «Κόρτε» ἔχει τὴν μεγαλειτέραν κυκλοφορίαν, διότι ἔχει λύσει πολλὰ γυναικεῖα... ζητήματα, προσέτι δὲ τὴν ἔχει μεγαλύτερη, διότι βάνει παντοῦ τὴν... μύτην του καὶ ἀνακαλύπτει πολλές ἐρωτο-δουλιές καὶ πολλά σκάνδαλα τὰ ὁποῖα βγάξει στὰ φῶρα.

Τὸ δάνεισμα τοῦ φύλου μας ὑπῆρξεν καὶ μία ἀκόμη σίτια τῆς εὐρυτέρας κυκλοφορίας του. Ἡμεῖς δὲν ἤμεθα κατὰ τοῦ δανεισματος τοῦ φύλου μας, διότι εἴμεθα τῆς γνώμης, — καὶ ἡ ἰδική μας εἶνε πάντοτε ὀρθή—ὅτι κάθε μία δεσποινὶς ἢ κυρία πρέπει νὰ τὸ δίνῃ εἰς ἐκεῖνον ποῦ τῆς τὸ ζήτησεν ἢ ἐκεῖνος ὁ νέος ἢ ὁ κύριος νὰ τὴν δίνῃ εἰς ἐκείνην τὴν ὁποῖαν τὴν θέλει ἢ τὴν γυρεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

Τὸ φύλλον μας ὡς θὰ ἔχουν οἱ ἀναγνώσται μας καὶ αἱ ἀναγνώσριαί μας παρατηρήσει, δημοσιεύει πολλά ὥρατα ποιημάτια· ὅπερ θὰ εἴπῃ ὅτι οἱ συντάκται μας ἐμπνεύονται καὶ γράφουν πάντοτε κατὰ ἄλλο ἐπί... τοῦ Πηγάσσου. Πλὴν τοῦτου μερικοὶ ἐκ τῶν συνεργατῶν μας εἶνε ἀξιώματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Ἰππικοῦ. Δι' αὐτὸ ἡ ἰδική μας—ἡ ἐφημερίς—εἶνε ἀγαπητὴ καὶ κατωτρώγεται κυριολεκτικῶς μόλις τὴν βγάζομεν ἀπὸ τὸ ὥρατον φύλλον. Δὲν ἴτο δυνατόν παρὰ τὰ δύο ὥρατα φύλλα νὰ συναντηθῶσιν.

Τὸ κρῦο ἤρχισε νὰ γίνεται τσουχτερότερον τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν, ἀναγκάσαν τὸν καθένα νὰ γωθῇ στήν τρύπα του. Ὁποῖος ἴτο μοναχὸς ἐσπευσε νὰ ζευγαρωθῇ καὶ ν' ἀρχίσῃ τὴν συζήτησιν μετὰ κανένα φίλον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, προπαντὸς δὲ ἐπὶ τῆς ἐπικειμένης πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἀκούονται οἱ ἐξῆς διάλογοι:

- "Ἀκουσέ με ποῦ σοῦ λέω ἐγώ. Αὐτὴ τὴ φορά θὰ πέσῃ.
- Ἀδύνατον.
- Δὲν εἶναι πλέον δυνάμεις. Δὲν εἶδες πόσε ἐπῆρεν ὁ Πρόεδρος.
- Τί λές ρέ; Πόσες φορές ἐπείσε καὶ ὅμως σηκωμένῃ εἶνε ἀκόμη.

- Τὰ πράγματα δείχνουν ὅτι θὰ ἐλθῇ ὁ Γέρωσ.
- Καλὲ εἶσαι στὰ σωστά σου;
- Καὶ ὅμως εἶσι εἶνε.
- Τί λές μωρὲ θλάμη; Γέρωσ εἶνε πιά ἱκανὸς γιὰ μιὰ τέτοια δουλειά. Αὐτὴ θέλει κότσα.

- Ἀπὸ σὰς, κυρία μου, ζητοῦμεν νὰ τὸ λύσῃτε.
- Τί εἶπατε κύριε Μακρομύτη;
- Ἀπὸ σὰς, κυρία μου, ζητοῦμεν νὰ μὰς λύσῃτε τὸ ζήτημα ἐὰν θὰ πέσῃ ἡ ὀρθὴ Κυβέρνησις.
- Ἐγὼ δὲν ἀναμιγνύομαι, κύριοι, εἰς τὰ πολιτικά. Ὅτι ἐμὲ ἀπασχολεῖ εἶνε ἓν ζήτημα τῶν Κατωχωρῶν, ὅπερ ἀφορᾷ τὸ φύλλον μας.
- Καὶ τὸ ζήτημα αὐτό;
- Πρόκειται νὰ τὸ λύσωμεν τῆ βοήθειᾳ μερικῶν κυρίων.

Ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως δὲν θὰ πέσῃ... ἔχει ἀρκετάς ἀκόμη δυνάμεις διὰ νὰ παραμένῃ ὀρθία, εἰς τὴν θέσιν τῆς.

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- ΑΡΙΣΤΥΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ
- ΒΡΑΣΤΗΣ Ἡ ΔΥΣΕΡΩΣ
- ΛΙΤΗΣ
- ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ
- ΠΑΙΔΙΚΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ

Μετὰφρασιν τῶν «Εἰδυλλίων» τοῦ Θεοκρίτου δύο μέχρι τοῦδε ἐπόνησαν. Οἱ κ. κ. Νεῶφ, Δούκας καὶ Π. Βέσσης. Τοῦ μὲν ἡ μετάφρασις εἰς τοιαύτην γλῶσσαν γεγραμμένη ἦν, ὥστε δύσκολος καθίσταται ἡ κατανόησις αὐτῆς παρὰ τῶν μὴ καλῶς εἰδότεων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν· τοῦ δὲ ἀσαφῆς εἶνε, καὶ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, εἰς τινὰ μέρη τὴν ἐννοίαν τοῦ κειμένου διαστρέφει.

Ἐπιχειροῦντες ἕμμετρον μετάφρασιν πέντε ἐκ τῶν «Εἰδυλλίων» τοῦ Θεοκρίτου προσεπαθήσαμεν ἐμβριθῶντες εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέως καὶ διευκρινίσωμεν καὶ σαφηνίσωμεν τοῦ κειμένου τὰ δυσνόητα μέρη.

Τὸ γυμνὸν δὲν λείπει ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Οἱ πρόγονοί ἡμῶν ἀφῆκαν ἐλευθέρων τὸ πνεῦμα. Δὲν ἐχάραξαν διὰ Νόμου ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ν' ἀναγκάσωσιν αὐτὸ νὰ μὲνῃ περιορισμένον. Τὸ πνεῦμα περιοριζόμενον καὶ δεσμευόμενον στηθεύει καὶ σβέννυται, εἰς τὸν πνευματικὸν δὲ οὐρανὸν τρεμοσβύνουσι πηλοχλαμπίδες. Ἡ ἐλευθερία δίδει ζωὴν, τὸ πνεῦμα ἀναπτύσσεται, τὸν δὲ κόσμον τοῦ πνεύματος φωτίζουν ἀστέρεις πρώτου μεγέθους.

Ἀπεωλόισα νὰ ὑποστῶ ἅπασαν τὴν μῆνιν καὶ τὰς ἐπιθέσεις τῶν σεμνοτύφων τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς, παρὰ νὰ περικόψω ἢ περικαλύψω τὸ γυμνὸν τῶν φράσεων, τῶν ἐν τοῖς δημοσιευομένοις εἰδυλλίοις ἀπαντομένων. Αἰσθάνομαι ὅτι, ἐὰν τοιοῦτον τι διεπράττετο βεβήλωσις τοῦ ἔργου καὶ ἀσέβεια πρὸς τὸν βουκολικὸν συγγραφέα θὰ ἴτο.

Ο ΑΡΙΣΤΥΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

- ΔΑΦΝΙΣ — Ὁ ξένος Πάρις ἤρπασε τὴν ἐμμορφὴν Ἑλένην ποῦ ἴτο τόσο φρόνιμη καὶ τόσο παινεμένη, γιὰ αὐτὴ ἠγάπησεν ἓνα σάν με βουκόλο περισσοτέρ' ἀπ' τὰ μέγαρά κι' ἀπὸ τὸν κύσμο ὄλο.
- ΚΟΡΗ — Δὲν κάνει νὰ καυχᾶσαι τόσο μικρὲ μου φασουλή, Πῶς εἶνε, λένε ὄλοι, μάταιον τὸ φιλί.
- ΔΑΦΝΙΣ — Καὶ εἰς τὰ μάτια φιλήματα τὰ γυναικεῖα Ὑπάρχει, κόρη, εἰς αὐτὰ τέρεις πολὺ γλυκεῖα...
- ΚΟΡΗ — Λίγο νερὸ μόνον ἀρκεῖ τέ στόμα μου νὰ πλύνω μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὸ φιλί ἀμέσως νὰ ξεπλύνω
- ΔΑΦΝΙΣ — Καὶ τί μ' αὐτό; Κι' ἂν ὅ,τι μοῦ λέγεις κάνεις τάχα τὰ χεῖλη σου θὰ πλύνῃς τὰ κόκκινα μονάχα... Δός μου τα τότε πλίν γλυκά νὰ τὰ φιλήσω κι' ἐκεῖ ποῦ πρέπει, κόρη, ἐγὼ θὰ σ' ὀδηγήσω.
- ΚΟΡΗ — Σ' εἶσαι καλὸς μισότριβες μονάχα νὰ φιλήσῃς κι' ὅ,τι ἀγάμου κόρης φιλί νὰ τῆς ζητήσῃς...
- ΔΑΦΝΙΣ — Μὴν ὑπεροφανεύσαι. Ἡ κόρη θὰ γυράσῃ. Ἡ νειώτης σου ὡς ὄνειρον ταχέως θὰ περάσῃ.
- ΚΟΡΗ — Ἡ σταφὶς ἂν ξηρανθῇ θὰ μὲνῃ ζηραμένη κι' ἂν ξηρανθῇ τὸ ρόδον αἰώνια θὰ μὲνῃ,
- ΔΑΦΝΙΣ — Εἰς τὸν ἴσκιο τῶν ἀγριελιῶν πάω νὰ ἔσπλωθῶ, Μιὰ ἱστορία ἔλα ἐκεῖ νὰ σοῦ διηγηθῶ...
- ΚΟΡΗ — Ὅχι. Γιατί κι' ἄλλη φορά ποῦ σ' ἔχω συναντήσῃ με παραμῦθι ἕμμορφο μ' ἔχεις ἐξαπατήσῃ...
- ΔΑΦΝΙΣ — Νὰ σοῦ παίξω στάς πετέλας κάτω ἔλα τὴ φλοεῖρα ποῦ γλυκεῖ ἄρμονία χύνει γύρω-γύρω, στὸν αἰθέρα

ΚΟΡΗ — Παῖξε την γιά τὰ μούτρα σου... Τραγούδια θλιβερὰ ἐμένα δὲν μ' ἀρέσουνε. Θέλω παντοῦ χαρά...

ΔΑΦΝΙΣ — Κόρη τῆς Παφίας, κι' ἐσὺ ὅπως κι' ἐγὼ πυρώνεις. Ἄλλοι! ἔτσι ὅπως ἐγὼ κι' ἐσὺ ἐπίσης λυώνεις...

ΚΟΡΗ — Ἡ Παφία ἄς χαρῆ... Εὐ, οἶμαι ἀπὸ καρδιά μου τὴν θεάν Ἀρτέμιδα νὰ ἔχω βοήθειά μου.

ΔΑΦΝΙΣ — Τὴν Ἀρτεμιν μὴν τὴν καλῆς γιά νὰ σὲ βοηθήσῃ, γιὰτὶ ἔμπορεῖ εἰς τὴν καρδιά κι' αὐτὴ νὰ σ' ἀκοντίσῃ καὶ σ' ἔρωτα πολὺ σφοδρὸν τότε κι' ἐσὺ θὰ μπλέξῃς καὶ δύσκολα ἀπὸ αὐτὸν κατόπιν θὰ ξεμπλέξῃς.

ΚΟΡΗ — Ἄν τὸ θελήσῃ ἡ θεὰ τότε ἄς μ' ἀκοντίσῃ. Καὶ πάλιν εἶθε ἡ ἀρί της νὰ μὲ βοηθήσῃ. Μὴ βάζῃς εἰς τὸ σῶμα μου τὰ ἔρια σου ἐπάνω γιὰτὶ εὐθὺς τὰ μούτρά σου παζάρι σοῦ τὰ κ' νω

ΔΑΦΝΙΣ — Στὸν ἔρωτα θὰ μπερδευθῆς.— Ἔ, εἰς ἀφράτα κάλλη Καμμιά δὲν τὸν ἀπέφυγε ὡς τόρα κόρη ἄλλη.

ΚΟΡΗ — Θὰ τὸν ξεφύγῃ καὶ ἐσὺ ποῦσ' ἔρωτευμένος. Μὰ τὸν θεὸ θὰ μένης γιά πάντα δεσμευμένος.

ΔΑΦΝΙΣ — Μήπως κανεὶς ζευζέκης φοβοῦμαι σ' ἀποκτήσει.

ΚΟΡΗ — Πολλοὶ ἔχουν ὡς τόρα τὴν χεῖρά μου ζητήσῃ Ἡρνήθηκα εἰς ὄλους καὶ ἔτσι ἀριβάρησαν γιὰτὶ δὲν μοῦ γουστάρησαν

ΔΑΦΝΙΣ — Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ζητῶ κι' ἐγὼ τὴ χεῖρά σου δέξομε ὡς μνηστήρά σου.

ΚΟΡΗ — Καὶ τί θέλῃς νὰ κάνω, φίλε μου; Ἄφου ἡ θλίψι

ἀπὸ τὴν πανδρεία ποτὲ δὲν ἔμπορεῖ νὰ λείψῃ;

ΔΑΦΝΙΣ — Δὲν ἔει ὁ γάμος θλίψεις, δὲν ἔει τρικυμίας εἶνε γεμάτος διαρκῶς, χαρὰς καὶ εὐθυμίας.

ΚΟΡΗ — Λέει, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἡ κάθε πανδρευμένη πῶς τρέμει ἔμπρὸς στὸν ἄνδρα της καὶ σέκει ζαρωμένη

ΔΑΦΝΙΣ — Πάντοτε ἡ γυναῖκες στοὺς ἄνδρας ὑπεέληθησαν. Αὐτές, γιά πὲς μου, ποῖον ποτὲ τοὺς ἐφοβήθησαν;

ΚΟΡΗ — Οἱ πόνοι μὲ τρομάζουν ποὺ ὄλες ἡ γυναῖκες στὴ γέννα δοκιμάζουν.

ΔΑΦΝΙΣ — Νὰ ἔλθῃ σὺ δὲν ἐκαλοῦσες εἰς βοήθειά σου τὴν ξεγεννήτρα Ἀρτεμιν, ποῦχεις βασίλισσά σου;

ΚΟΡΗ — Ἄλλὰ τρέμω ἀκόμα τὴ γέννα, μήπως ἴσω τ' ὠρατὸ μου τὸ χρῶμα.

ΔΑΦΝΙΣ — Καλὰ παιδιὰ κι' ἀγαπητὰ γιά σκέψου ἂν γεννήσῃς τί ἔχεις νὰ κερδίσῃς πλὴν καὶ στὰ γηρατεῖά σου, στὰ ὑστερνά σου γρόνια πάλιν θὰ δῆς νέα καλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἐγγόνια

ΚΟΡΗ — Τὶ ἀραβῶνα φέρεις γιά νὰ μὲ καταφέρῃς;

ΔΑΦΝΙΣ — Ὅλα τὰ δάση καθὼς καὶ ὄλα τὰ λειβάδια κι' ὄλα μου τὰ κοπάδια.

ΚΟΡΗ — Κάνε μου ὄρκο μήπως, ἀφου θὰ μὲ γαμήσῃς χωρὶς τὴ θέλησί μου, πῶς δὲν θὰ μὲ ἀφίσης;

[Ἐπεταὶ τὸ τέλος]

ΤΟ ΚΟΡΤΕ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΔΕΚΑΣΕΛΙΔΟΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΡΤΑΚΗΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Η ΔΩΔΕΚΑΣ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον δημοσιεύσαντες τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Ἀθήναις μελῶν τῆς Δωδεκάδος παρελήψαμεν νὰ ἀναφέρωμεν τὸν Κοκόν, τὸν Πετράν, τὸν Τσιγαράκι, τὴν Σωτηρίαν, τὴν Παραμειθιώτισσαν τὸν Ροτσάκι, τὸν Πετρον καὶ τὸν Κώσταν τὸν ἐπικαλούμενον Καμαριέρην.

Σήμερον δημοσιεύομεν τὰ μέλη τῆς ἐν Πειραιεὶ Δωδεκάδος.

Εἶνε δὲ τὰ ἑξῆς :

Ἀλεκάκι	ἐτῶν 17	Καμπουρίτσα	ἐτῶν 30
Μανωλάκι	» 19	Κονιάρα	» 31
Γαλατοῦ	» 22	Καμπερούλα (ναύτης)	» 32
Χαραλαμπάκι	» 22	Ὁδοντοίατρος	» 32
Ρόφα	» 25	Παπλωματοῦ	» 33
Σαλεπιντζοῦ	» 25	Μπουντούρης (ναύτης)	» 35
Ροδίτσα Ἀντωνία	» 30	Πετροῦ	» 41

Τὰ μέλη τῆς Δωδεκάδος μετὰ τῶν μελῶν τῆς τοῦ Πειραιῶς ἔχουσιν, ὡς εἴπομεν, κοινὰ τὰ ἴθη καὶ τὰ ἔθιμα.

Οἱ ἑταῖροι συνδέονται ἀναμεταξύ των δι' ἀρρήκτων δεσμῶν. Ὅταν δὲν ἔχουν τινὲς τούτων ἐργασίαν ἔρχονται οἱ ἄλλοι εἰς βοήθειαν. Ὑπάρχει πλήρης ἀλληλεγγύη.

Ὁ εἰς καλεῖ τὸν ἄλλον διὰ τοῦ ἐπιθέτου ἀδελφῆ.

Ἡ Δωδεκάς ἔχει τὸν πρόεδρόν της, τὸν ἀντιπρόεδρόν της, τὸν γραμματέα της, ὅστις κρατεῖ τὰ πρακτικὰ, τὸν ταμιάν της, τοὺς συμβούλους της.

Τὸ κατάστημα τῆς ὁμάδος ταύτης, ἐνθα γίνονται αἱ συνεδριάσεις της, κεῖται ἐπὶ μιᾶς στενωποῦ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου. Οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης καλύπτονται ὑπὸ τῶν εἰκόνων, ἐντὸς ἐξαισιῶν πλαισίων ὄλων τῶν διασήμεων παιδεραστῶν.

Οἱ ἑταῖροι τῆς «Δωδεκάδος» ἔχουν τελείως ἀπογυναικωθῆ ἠμιλοῦν ὡς γυναῖκες, συμπεριφέρονται ὡς γυναῖκες, περιπατοῦν ὡς

γυναῖκες, ἐσωτερικῶς ἐνδύονται ὡς γυναῖκες καὶ ὑβρίζοντες ὡς γυναῖκες διὰ τοῦ «μωρῆ παλθρῶμα».

Ἡ Ἀστυνομία κατόπιν τῶν ἀποκαλήψεων τοῦ «Κόρτε» προέβη, ὡς ἐπληροφόρηθημεν εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ τὴν ἐξορίαν τῶν μελῶν τῆς «Δωδεκάδος».

Ἡ Ἀστυνομία ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀρκεσθῆ μόνον εἰς τοὺς δέκα πέντε ἐξορισθέντας. Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς αἰσχρᾶς ταύτης ὁμάδος ὑπάρχουσι καὶ νέοι καλῶν καὶ ἐντίμων οἰκογενειῶν τῆς Πρωτευούσης, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ δυστάσῃ νὰ θεσπῇ ἡ Ἀστυνομία τὴν χεῖρά της ἢ τοῦλάχιστον νὰ καταστήσῃ εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν αὐτῶν γνωστὴν τὴν διαγωγὴν τῶν τεκνων τῶν, ἵνα οὗτοι λάβωσιν τὰ μέτρα των ἐπὶ τῆς κηλιδουμένης τιμῆς των.

ΤΗ ΚΑΠΑ ΚΑΠΑ

—ΓΥΘΕΙΟΝ—

Ὅταν τὴν σύριγγα ὁ γιατρός σοῦ βάνῃ μὲ τὰς ἐνέσεις του καλὰ νὰ σὲ κάνῃ καὶ σὺ τὴν σύριγγα στὸ τέλος σκουπίζεις γιάτρισσα τότε πῶς εἶσαι νομίζεις... Σὰν ἴδῃς δὲ πάλιν τὸν Πέτρο νὰ κύπτῃ καὶ στὸ πηγᾶδι σου τὸν κάδον νὰ ρίπτῃ τοῦ κήπου τὸ πότισμα μόλις τελειώσῃ Πετροῦ θέλεις ὄλοι νὰ σὲ καλῶσι. Ὅταν ὁ φυγόδικος ἔλθῃ Μιχάλης καὶ τὸ ντσοφέκι του στὴν ὀπλοθήκη βάλῃς ὄλους χρεώστας σοῦ τοὺς κουτοὺς καλεῖς καὶ Μιγαλοῦ πῶς εἶσαι διαλαλεῖς... Ὅταν δὲ ἔνοπλοι ὀρμήσουν ὄλοι ὅσοι εἰργάσθησαν στὸ περιβόλι τὰ ὀξειδωμένα ὀπλα των θὰ φτίσῃς ὀπλομαστόρισσα σ' ἴπλον ν' ἀρπάσῃς.

ἸΠΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΑΛΗΣ

ΣΤΗ ΛΙΧΟΥΔΙΑΡΑ

Τὰ ἴθελ' ἡ μαμάκα σου τὰ ἴθελες καὶ σὺ γορὸ, φαί καὶ ἔρωτα καὶ ἄλλα παιγνιδάκια, ἀλλ' ὅμως, φίλη, ἔμαθα σ' ἀρέσει τὸ τουρσί καὶ μάλιστα τὰ τρυφερά κι' ὠρατὰ ἄγκουράκια.

ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ

ΣΗΜΕΡΟΝ ἑορτάζει τὸ τσακινιάρικο ἀραπάκι Ἄννα Ψιμίτη ποῦ εἶνε ὄλο γλύκα καὶ κουνήματα.

Όλη την ημέρα στη δουλειά σκυμμένες
Το βράδυ στο κρεβάτι ξεπλωμένες
Μά, για τόν κόπο τους ακριβοπληρωμένες

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ :

ΜΩΨ = Της Έβδομάδος.
 ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ Διηγήματα
 ΦΕΝ-ΤΕ-ΣΙΕΚΛ — 'Αριστοκρατία
 ΚΟΥΑΣΙΜΟΔΟΣ — Κωμωδία
 ΓΥΝΑΙΚΑΚΙΑΣ — Ποιήματα
 Ο ΜΑΓΚΑΣ — Δελάντ.
 Η ΠΕΝΝΑ — 'Αλληλογραφία
 ΧΑΧΑΣ — Έξαντρικ
 ΔΕ ΦΛΑΝΕΡ — Σκίτσα
 Θ. ΔΙΑΒΟΛΟΣ — Εικόνες
 ΛΟΛΑ ΔΕ-ΚΟΝΤΡΑΛ = Πετακτό
 ΜΠΗΧΤΗΣ — Ποδόγυρος

**ΠΕΤΑΚΤΟ
ΚΟΡΤΕ**

ΑΡΝΟΥΒΩ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
 'Εκδιδόμενον ἐν 'Αθήναις κατὰ Πέμπτην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΕΚΔΟΤΡΙΑ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΛΟΛΑ ΔΕ ΚΟΝΤΡΑΛ

ΓΡΑΦΕΙΑ : 63—ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ—63

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ :

ΤΟ ΜΑΓΚΟΠΑΙΔΟ
 ΒΗ'ΚΑΛ ΤΡΙΝΑΣΟΥ
 ΓΛΥΚΟΜΑΓΙΑ
 ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ
 ΡΩΜΑΙΟΣ
 ΒΛΑΜΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΙΩΣ
 ΤΟ ΜΕΛΑΝΟΥΡΙ
 ΣΗΖΑΡ
 ΛΟΧΙΑΣ
 ΠΗΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΑΛΗΣ
 ΦΑΣΑΡΙΑΣ
 ΑΛΘΑΙΜΕΝΗΣ
 ΜΑΝΗΣ
 ΣΕΙΔΗΝΟΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ : Ο ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — Ο ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ — ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ — ΤΟ ΛΑΓΩΝΙΚΟ

✠ **ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :** 'Ετησία Δραχ. 5.—'Εξάμηνος Δραχ. 3.— Διά τὸ 'Εξωτερικόν 'Ετησία Φράγ. χρ. 7. ✠

ΤΟ ΚΟΡΤΕ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ 'ΠΕΤΑΚΤΟΥ ΚΟΡΤΕ,

ΑΘΗΝΩΝ

= Γιά σου φίλτατε Γυναϊκάκια, 'Ο Γιάννης Μάγκας μου εἶνε κατενθουσιασμένος με τὴν ρετσάνα τοῦ εἰς τὴν Πλάκα κειμένου οἰνοπωλείου Γεωργίου Σύρου, ὅπου ἐτραβήξατε τὸ π. Σάββατο τὸ βράδυ πέντε μισές... Καὶ ὁ μεζὲς ποῦ ἀπεφασίσθη μὴ λησμονεῖ εἰς τὰς 11 τρέχοντας μαζῇ με τ' ἄλλα παιδιὰ τῆς κανάτας.
 = 'Αγαπητέ μοι 'Αλθαίμενη, τὰ μὲν διὰ τὸ «πετακτό» τὰ βλέπεις δημοσιευμένα, τὸ δὲ ποιηματάκι σου ἔλλειψαι χώρου εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐλευσομένης Πέμπτης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

= 'Ο Γιάννης Μάγκας μου, φίλων ἄριστε Μαγκόπαιδο, ἀπὸ σήμερον ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ φύλλον μου. Συμπληροῦνται σήμερον ακριβῶς τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δίκης του, καθ' ἣν κατεδικάσθη τὸ «Κόρτε» εἰς τρίμηνον παῦσιν. 'Αντὶ ὅμως ὁ Μάγκας μας νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Κόρτε» ὁ ἔξακολουθήσῃ ἀναλαμβάνων τὴν διεύθυνσιν, τὸ «Πετακτό Κόρτε». 'Ετοιμάσου λοιπὸν ν' ἀπολαύσῃς τὰ ὠραῖα τοῦ ποιηματάκια. Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον μου θὰ δημοσιεύσω «Τὸ Γουδι τὸ Γουδοχέρι».
 = Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ «'Ημερολογίου τοῦ Κόρτε» εὐχὰς σου, ἀγαπητέ μοι Βλάμη τῆς Μανιώσ. Τὸ σταλὲν θὰ δημοσιευθῇ. Διατὶ ὅμως ἐβράδυνα νὰ λάβω ἐπιστολὴν σου;
 = Φίλε Προμηθεῦ, τὰ βλέπεις δημοσιευμένα. Θὰ συμμορφωθῶ με τὴν ἐπιθυμίαν σου.
 = 'Ωραία μου καὶ ροδοπρόσωπος 'Ιφιγένεια, ἔλαβεν τὴν ἐπιστολὴν σου ὁ Μάγκας μου. Χαριτωμένο τὸ ποιηματάκι σου, δι' οὗ αὐτοσυνηστᾶσαι αὐτῷ ποῖα εἶσαι καὶ δι' αὐτὸ τὸ δημοσιεύω :

Μιά κοκόττα εἶμαι Πειραιώτισσα
 'Αγαπητέ μοι φίλε Μάγκα Γιάννη
 Μιά σκανδαλιάρα τρέ κομ-ιλ-φό
 Ποῦχει ὁ κόσμος ὄλος μ' ἐμὲ νὰ κάνη,

Συχνά καὶ τακτικά μᾶς ἔρχεσαι
 'Αγαπητέ μοι Μάγκα ἐδῶ κάτω
 Καὶ κάνεις με μιά μόνον γυρουβουλιά
 Τὸν Πειραιᾶ μας ὄλον ἄνω-κάτω

'Εμὲ ὅμως δὲν ἐκατόρθωσες ὡς τώρα
 Στὴν τρύπα μου νὰ με ἀνακαλήψῃς
 Τί κάνω, ποῖους δέχομαι, τί πέρνω
 Καὶ με τὸ «Κόρτε» σου νὰ με ἀποκαλήψῃς

Μὲ τὰ ἔμμορφά σου τὰ ποιηματάκια
 Μὲ ἔχεις τρελλαμένη τὴν καυμένη
 Μὰ τώρα ἔρχομαι νὰ συστηθῶ μονάχη
 'Αφοῦ ὡς τώρα ἔμεινα γιὰ σὲ κρυμμένη

Θέλω νὰ σοῦ τὰ φανερώσω ὅλα
 Καὶ θὰ σοῦ γράφω στὸ ἔξις με προθυμία
 Κάθε μίαν Πειραιώτισσα τί κάνει
 Χωρὶς νὰ σοῦ κρύψω ἀπὸ αὐτὲς καμμία.

Μετὰ χαρᾶς δύνασαι φιλιότη νὰ γράφῃς ὅ,τι θέλεις καὶ εὐχαρίστως θὰ δημοσιεύωται.

= 'Αγαπητό μου Μελανοῦρι, ἔχω φυλάξει μίαν θέσιν δι' ἐσὲ εἰς τὸ «'Ημερολόγιόν» μου, ὥστε... Μοῦ γράφεις ν' ἀναδημοσιεύσω εἰς αὐτὸ τὰ «Μαθήματα Μπιλιάρδου». Δὲν φρονεῖς κι' ἐσὺ ὅτι αἱ ἀναδημοσιεύσεις ἰμοιάζουν σὰν φαγὶ ξαναζεσταμένο; Δύνασαι π.χ. νὰ γράψῃς μαθήματα ξιφασκίας. 'Αναμῆνω.

= Τὰς εἰκόνας ἔλαβον, φίλτατε Π. Μακρῦ, ἀλλὰ πῶς ὀνομάζεται αὐτὴ ἡ σκανδαλιάρα τῆς ὁδοῦ Θηῶν τοῦ Πειραιῶς;

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

= Τὰ βλέπεις δημοσιευμένα φίλε Δὸν Κιχῶτε (Γύθειον).
 = Σπεύδω νὰ σ' εὐχαριστήσω, 'Οπισθοδρομικὲ (Καρδίτσαν), ὡς βλέπεις, συμμορφούμενος με τὰ γραφόμενά σου. Τὰ βλέπεις ὅλα δημοσιευμένα.

= Τὸ βλέπεις δημοσιευμένα φίλε Π. Μ. (Ζευγαλιτό).
 = Δὲν πιστεύω, ἀγαπητέ μοι φίλε Μοντεροξστο (Ζευγαλιτό), ὁ ἐφημεριδοπώλης τῆς γραμμῆς Τριπόλεως-Καλαμῶν νὰ μὴ πωλῇ τὸ φύλλον μου εἰς τὴν ἡμετέραν κωμόπολιν, διότι ἡμεῖς κατὰ τὴν τελευταίαν μας περιόδιαν τὸν ἐγνωρίσαμεν ὡς ἕνα λίαν δραστήριον καὶ τίμιον νέον. Κάτι ἄλλο θὰ συμβαίη; ἴσως νὰ εἶχον ἐξαντληθῇ τὰ φύλλα, ὅπως συμβαίνει συχνὰ εἰς πολλὰ μέρη, ὡς μοὶ γράφουν. Τὰ διὰ τὸ «πετακτό» τὰ βλέπεις δημοσιευμένα.

= 'Ελαβεν, φίλε 'Οπισθοδρομικὲ (Καρδίτσαν), τὴν βραχεῖάν σου ἐπιστολήν. 'Ετσι λοιπὸν, αἰ; Γίνεται αὐτοῖ ἀνάρπαστον τὸ φύλλον μου; Καὶ εἶνε νὰ μὴ γίνεται ἀνάρπαστον ἕνα τέτοιο λαμπρὸ, πυκνοτυπωμένο, καλοτυπωμένο καὶ ζουμερὸ φύλλον; Τὰ διὰ τὸ «πετακτό» εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον μου.

= Τὸ ποιηματάκι σου ὠραῖον καὶ τὸ βλέπεις δημοσιευμένον, ἀγαπητό μου φίλε, Νυκτοκυνηγέ (Ξηροχώριον). Λαμβάνεις ταχυδρομικῶς δελτάριόν μου.

= Καλόπαιδο (Λεβάδεια), ἔγραψα καὶ εἰς σὲ ταχυδρομικῶς.
 = 'Επιστολή σου ἐλήφθη, φίλε Καταδιώκτη τῶν Κορτάκηδων (Λάρισσαν) ὁ ἔδημοσιευθῶσιν στὸ ἐρχόμενον φύλλον.
 = Χαίρετε

ΤΟ ΠΕΤΑΚΤΟ ΚΟΡΤΕ

ΤΑ ΣΗΚΩΝΕΙ

Χωρὶς λάσπη, χωρὶς σκόνι
 μιά ποῦ τὰ φορεῖ κοντά,
 ψιλὰ πάντα τὰ σηκῶνε...
 τὰ φουστάνια ἢ κοπέλλα.
 Κι' εἰς τοὺς νέους θέλει πάντα
 καὶ ἀρέσκειται νὰ δεινῇ,
 τὴν πολὺ παχειὰ τῆς γάμπα
 καὶ τὴν ἀρνούδῳ δαντέλα.
 Κι' ὅπου πάει νὰ καθῆσθαι
 κι' ἔχει πίσω τῆς κανένα
 νὰ φανῇ, θὰ προσπαθῆσθαι
 τοῦ βρακιοῦ τῆς ἢ δαντέλα
 Μὰ γῶ θέλω γιὰ νὰ μ'ῶθ
 στὴν παχύγαμπο κοπέλλα
 ἀπὸ πότε νὰ τῆς μπῆκε
 μέσα τῆς αὐτῆς ἢ τέλλα;

ΝΥΚΤΟΚΥΝΗΓΟΣ

ΤΗ ΦΙΛΗ Φ

Δὲν μοῦ τὸ δίδεις μὰ γιὰτι
 γιὰτι δὲν μοῦ τὸ δίνεις;
 γιὰτι βαθεῖα μὲς στὴν καρδιά
 σ' ἀρέσει νὰ μοῦ χύνῃς

Φαρμ'κι με τὰ λόγια σου
 μ' αὐτὴν τὴν ἀρνησί σου
 μοῦ τὸν ἐσήκωσες τόν... νοῦ
 σκληρόκαρδη λυπήσου

Ποῦ χύνω τόσα δάκρυα
 στὸν ὕπνο μου γιὰ κεῖνο
 τὸ πρᾶγμα ποῦ μοῦ ἔταξες
 κι' ὡς σὸν κεράκι σδύνω.

ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ

ΠΕΤΑΚΤΟΚΟΡΤΕ

ΑΘΗΝΩΝ

- ✧ Πειράζεις μανθάνω, φίλε Δ. Ξ. (δόδος Κωλέτη), τὰ ἀπέναντί σου κορίτσια.
- Πρόσεξε, γιατί θὰ φῆς ζῦλο ἀπὸ μερικὸς ἐνδιαφερομένους.
- ✧ Βρὲ χαλὲ Α. Μουράβιφ, ὅποι αἰδῆ νομίζεις ὅτι σ' ἀγαπᾷ;
- Καὶ ὅτι θὰ πάρης σαράντα χιλιάδες μετρητὰ προίκα;
- ✧ Καπελλίς ποῦ σοῦ χρειάζονται...
- ✧ Κάτι ἐπάνω σου τὸ πῆρες γυμνασιόπαι Σπ. Λαμ., ἐπειδὴ ἔβαλες κλάκ καὶ ἐφόρεσες γάντια.
- Καὶ σένα καπελλίς στὸ κλάκ σοῦ χρειάζονται.
- ✧ Πιράκλῃσι, μανθάνω, κυρὰ Κυριακούλα (δόδος Καλ.), ὅτι ἔκανες γιὰ νὰ βγῆ ὁ Νικολ. ἀπὸ τῆ φυλακῆ.
- Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσης πρέπει νὰ κάνης γουναλῆσια καὶ μετάνιες, κυρὰ μου.
- ✧ Βρὲ Γιάννη (δόδος Βεῖκου), τί νομίζεις ὅτι εἶσαι καὶ μᾶς κορδόνεσαι;
- Εἶσαι ἕνας στραβὸς κοντορόζος καὶ τίποτε ἄλλο.
- Οἱ γείτονες σοῦ ἐτοιμάζουν κατάπλασμα.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- ✧ Πολλοὶ σὲ κυνηγοῦν, μανθάνω δεσποινίς Μασίκα Κ. (δόδος Καραῖσκου).
- Ἕνας ὅμως γνωστὸς μοῦ εἶπε κάτι γιὰ σένα καὶ σὲ.. συγχαίρω.
- ✧ Δὲν μοῦ λές Ι. Π. ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ ἀλληλογραφία σου μὲ τὴν Β. Β.
- Εἶμαι περιεργὸν νὰ μάθω.
- ✧ Μανθάνω ὅτι ἔφαγες τὴν χυλόπηττα ἀπὸ τὸν Βασιλικούλα, φίλε Σ. Γ.
- Πρόσεξε νὰ μὴ πάθης τὰ ἴδια τώρα καὶ ἀπὸ τὴν Μαριγούλα.
- ✧ Καλὴ μου καπελλὸ Παρ. (δόδος Ἀριστοτέλους), μοῦ γράφουν, ὅτι χαλάτε τὸν κόσμο στὸ κατάστημά σας.
- Μὰ καὶ αὐτὴ ἡ σιδερότρα εἶνε μία τοῦ διαβόλου.
- Ὁ λοχίας τοῦ Πυροβολικοῦ ἐξακολουθεῖ λοιπὸν νὰ κατέχη ἀκόμη τὴν καρδίαν σας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- ✧ Μὲ ὑγείες σου τὴν χυλόπηττα, ἀγαπητέ μοι ραφτάκι Φ. Α. (Λάρισαν), ποῦ ἔφαγες ἀπὸ τὴν Κατίνα.
- Τὴν φούρκα σου, τὴν ζεσπᾶς, μοῦ γράφουν, κάθε βράδυ στὴ μύτρα.
- Τοῦ κάκου ὅμως, τώρα πιά σ' ἐπῆραν ὅλες χαμπάρι καὶ κωμιά δὲν σὲ ζυγώνει.
- ✧ Τρωφερὲ μου φοιτητὰ (Καρδίτσα). πῶς πᾶνε αἱ νυκτοπεριπολῖαι καὶ αἱ ἀντροπαὶ τῶν καθισμάτων τοῦ παρακειμένου καφενείου διὰ τὰς Μ. καὶ Ε. Κ.;
- Προσοχὴ μὴ φᾶμε τὴν χυλόπηττα ἀπὸ τὸν ἡμισύζυγον Α.
- ✧ Σᾶς παρακαλῶ νὰ περνᾶτε ἕνας ἕνας φίλτατοι Θ. Α.-Γ. Δ. Σ. Ρ.-Κ. Α.-Π. Ρ. κλπ. κλπ., ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, (Ναύπλιον), ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς ἀξιεράστου δεσποινίδος Βάσως Β.
- Καθότι καὶ τὸ κορίτσι ντρέπεται καὶ ἡ κωμῆ φωνάζει.
- ✧ Ἀξιολάτρευτε καὶ χαριτόβρυτε ἱππότες Ν. Β. (Λαύριον), Παρακαλεῖσθε νὰ μὴ συγνοποδηλατεῖτε ἀνὰ τὴν συνοικίαν Κυπριανοῦ.
- Διότι τὸ μάθανε καὶ θὰ σᾶς κόψουν τὸν... βῆχα.
- ✧ Διὰ τὴ καλὴ μου μοδιστρούλα Μ. Φ. (Κύθηρα), εἶσαι τόσο ἐρωτόληπτος καὶ τὰ παίζεις μὲ ὄλους.
- Μόνον τὸν γραμματιστὴν Δ. Π. ἐλησμόνησες. Δὲν θυμᾶσαι ποῦ τὸν ἐκλείδωσες εἰς τὸ ὑπόγειον ἀπέναντι τοῦ Ζαχαροπλαστείου.
- ✧ Βρὲ λογία Μ. Σ. (Ζάκυνθον) τί εἶνε αὐτὰ ὅπου κάνεις;
- Πηγαινίεις εἰς τὴν Α. Π. καὶ τὰ κάνεις θάλασσα;
- Δὲν τὴν ἀφίνεις νὰ πάη νὰ χαθῆ, μὰ τὸ καλὸ ποῦ σοῦ θέλω.
- Σὲ ἔχει καταστήσει φθισικό.
- Ἄμ τὸν δεκανέα τί τὸν θέλεις μαζῆ σου;
- ✧ Βρὲ γκαρσονάκι τοῦ Ψυρρῆ Γ. Σ. (Καρδίτσα), πᾶψ τὰς ἐπιδείξεις εἰς τὰς δίδας Ν.
- Θὰ σοῦ ἀνατρέψου ν τὴν μεγάλην στολήν.
- ✧ Καλὴ μου δεσποινίς Α. Χ. (Βόλον), τί μανθάνω; ὅτι κάθε βράδυ στέκεσαι στὴν πόρτα γιὰ νὰ δώσης τὸ ραβισάκι τοῦ ἐραστοῦ σου;

- Μανθάνω ὅτι ἐπῆρες στὸ λαμό σου καὶ τὸ καλὸ κορίτσι τὴν Ἐλενίτσα.
- ✧ Ποῦ φανερὰ τὰ παίζετε, μανθάνω, αἰσθηματῖαι μου μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου Μ. Γ. καὶ Σ. Κ. (Καρδίτσαν), μὲ τὰς Α. Τ. καὶ Χ. Γ.
- Φόβος Γυμνασιάρχου οὐκ ἔστι;
- ✧ Δεσποινίς Γιαννούλα συνοικίς Μπ. (Φιλιζτρά), πῶς πᾶνε αἱ ἀγέσεις σου μὲ τὸν Ι. Α.;
- Καλὰ βέβαια, ἀλλὰ σᾶς ἔνωσαν.
- ✧ Τὶ θέλεις, δεσποινίς Κ. Μ. (Ζευγαλιτὸ), ποῦ πηγαινίεις εἰς τὸ σπῆτι τοῦ μπακάλη Κ.;
- Κάνετε τὴν μεσίτριαν εἰς τὴν κόρην τοῦ Δ. διὰ τὸν Ι. Μ.;
- Αὐτὴ ὅμως, κορίτσι μου, μοῦ γράφουν ἔχει τρελλαθῆ μὲ τὸν Η.
- Πρόσεξε νὰ μὴν πηγαινίης συχνὰ καὶ σὲ νοιώσουν καὶ πάθεις κωμιά δουλειὰ ποῦ θὰ τὴν θυμᾶσαι σ' ὅλη σου τὴ ζωῆ.
- ✧ Μικρὲ μου γυμνασιόπαι Β. Δ. (Καρδίτσα), πολλὴ γρήγορα ξανοίγτηκες.
- Πρόσεξε μὴ πέσης σὲ κωμιά παγίδα.
- ✧ Βρὲ φιλαράκο Αν. Παπ. (Βόλον), μανθάνω, ὅτι δὲν ἐννοεῖς νὰ ἡσυχάσης καὶ νὰ ἡσυχάτουν ἀπὸ σὲ ἡ δούλες.
- Δὲν θυμᾶσαι, ἀγαπητέ μοι ἀρχικαφεντιστῆ, τὸ ἐπεισόδιον τῆς δούλας; αἱ;
- Κύριε Ι. Β. (Ζάκυνθον), σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μὴν πειράζετε τὴν δεσποινίδα Σ. Μ.
- Δὲν θὰ τὴν καταφέρης, φίλε μου, αὐτὴ μόνον τὸν ἱατρὸ θέλει...
- ✧ Βρὲ τυχοδιώκτα τσαγκάρη (Ζευγαλιτὸ), μανθάνω, ὅτι κάνεις τὸν γεωμηλοκαστανοκροσσοπαγγελματίαν.
- Πάψε τὰ πολλὰ ἐπαγγέλματα, γιατί ὅπου πολυτεχνίτης καὶ ἐρημοσπῆτης.
- Κύριε Δ. Μ. (Λειβάδεια) μὴν εἶσαι τόσο ἐνοχλητικὸς εἰς τὴν δεσποινίδα Α, Δ., διότι δὲν γνωρίζω καὶ ἐγὼ τί θὰ πάθης ἀπὸ τὸν δεκανέα.
- Ἐγὼ τὸ καλὸ σου θέλω.
- ✧ Καλὲ μου γέρω (Ζευγαλιτὸ), νομίζεις ὅτι ἡ Μ. σ' ἀγαπᾷ.
- Τότε γιατί δὲν σὲ πέρνει;
- Σ' ἐτρέλλανε, γέρω μου, τὸ παιγνίδι ποῦ σοῦ ἔπαιζεν ὁ γυιὸς τοῦ Σαφοῦ.
- ✧ Ὁρεθῶνάρ λοιπὸν, ὠραίαί μου ἀναγνώστρια καὶ ἀγαπητοί μου ἀναγνώσται τὴν προσεχῆ Πέμπτην μὲ χίλια φιλιά

ΤΟ "ΠΕΤΑΚΤΟ ΚΟΡΤΕ,"

Ὅποιος τὸ μουστάκι του θέλει νὰ μεγαλώσῃ ἢ ὅποιος τοῦ πέφτουν τὰ μαλλιά, ἂν θέλῃ νὰ γλητώσῃ ἀπὸ ψαλλάκρα τὸ «Εὐανθεῖς», ἂς τρέξῃ νὰ ζητήσῃ ἐξηγῆτριά Σόλωνος, τὸ φάρμακον πωλεῖται γιὰ ἕν κυτίον δυὸ δραχμᾶς μονάχα θὰ μετρήσῃ ὅποιος τὸ δοκιμᾶζει δὲν μεταμελεῖται.

Ἐμπρός! Τρέξατε, τρέξατε παιδιὰ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων στὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Μπιλιάρδου, στὴν ὁδὸν τῶν Φιλελλήνων Μπιλιάρδο πρώτης νὰ μάθῃτε, κωλῶς νὰ ἀσκηθῆτε Ἐκεῖ καὶ μύτραν νόστιμη ἀφρώδη θὰ εὐρήτε.

Στοῦ Σπηλιοπούλου ὅλοι μικροὶ μεγάλοι τρέξετε εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἔχει ρολόγια φῖνα Ρολόγια τοῦ γούστου σας θὰ βρῆτε νὰ διαλέξετε Ἐπὶ αὐτὸν φωνίξει ὅλη ἡ Ἀθήνα.

Τὰ σώματα ἂν θέλετε νάχετε καθαρὰ εἰς τὰ Λουτρά τοῦ Φοίνικος νὰ πᾶτε νὰ πλυθῆτε μὲ χίλια δυὸ ἀρώματα καὶ ἄφωνα νερὰ Κεῖνται εἰς τὴν Ὁμόνοια—νὰ πᾶτε μιά φορά καὶ θὰ μὲ θυμηθῆτε

Ὅσοι, φίλοι μου, τυχόν—ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ—τῆς Ἀφροδύτης νόσος σᾶς ἐπίασε στὴν τσάκα ἂς τρέξῃ στὸν Ἰωαννίδη, λεπτὰ δὲν θὰ πληρώσῃ μόνον τὰ γιαιτρικά—κάθεται εἰς τὴν Πλάκα.

Στὸ κιόσκι ποῦ στὴν ὁδὸν Σταδίου, εἰς τὸ μέσον κεῖται καὶ ὅπερ διευθύνει ὁ Μῆτσος ὁ Χλιβέρης καπνὰ, εφημερίδες ξένες καὶ μὴ θὰ βρῆτε κι' ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται ὁ κάθε ντερμπεντέρης.

Τι ζωή μαρτύριο λύσε πάντοτε και δέσε
Και εις τό κρεβάτι πέσε σήκω σήκω πέσε

Ἐφ'ὅσον ἀπὸ μπρὸς τῆς βάλανε τὸ κάδρο πρῶτα
Τώρα πρὸς τὴν... βάλουμε μὲ ἐστραμμένα νῶτα

Σήκω μωρὴ τεμπέλα τὴ δουλειὰ νὰ κάνης
Ναῦρης τὸ γουδοῦχορο πιγουδοὶ νὰ βάνης